Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

ВОЛЬНАЯ ПРАЦА

Орган Беластоцкага абкома і гаркома КП(б)Б і аблвыканкома.

Год выдання другі.

№ 48 (117)
СЕРАДА
28
ЛЮТАГА
1940 г.

Цана 10 капеек

ВЫХАВАННЮ ДЗЯЦЕЙ — ШТОДЗЁННУЮ ЎВАГУ

Совецкая дзетвара — самая шчаслівая дзетвара ў свеце. Ніздзе, ні ў адной краіне дзецям не прадастаўлены такія магчымасці для вучобы і росту, як у нас, у совецкай краіне. Аб выхаванні нашых дзяцей нястомна клапоціцца партыя, урад і асабіста таварыш Сталін.

Асноўная работа па навучанню дзяцей і іх выхаванню ўскладзена на школу. Совецкая школа, совецкае настаўніцтва закліканы вырашчваць з іх усебакова развітых, поўнацэнных грамадзян нашай вялікай краіны, палкіх совецкіх патрыётаў, бясконца адданых радзіме, партыі. Выхоўваць дзяцей у комуністычным духу, вырашчваць з іх актыўных будаўнікоў комунізма—справа пачэсная, удзячная і разам з тым складаная і адказная. Іменна таму наша школа, наш настаўнік акружаны вялікай увагай і клопатамі народа, партыі, урада.

Але работа школы па выхаванню дзяцей можа быць толькі тады пладатворнай, калі ў гэтай справе прымуць удзел сям'я, бацькі, уся совецкая грамадскасць.

Рашучы паварот да школы, які ажыццяўляецца ў апошні час ленінска-сталінскім комсамолам,—падзея вялікай палітычнай важнасці. Дзесяты пленум ЦК ВЛКСМ, па прамому ўказанню ЦК нашай партыі, ва ўсю шырыню паставіў пытанне аб рабоце ў школе, аб рабоце з дзецьмі. Рашэнні пленума прыкавалі ўвагу да комуністычнага выхавання дзяцей не толькі комсамольскіх арганізацый, але і бацькоў, сям'і, грамадскасці.

Нядаўна сход калектыва рабочых і інтэлігенцыі маскоўскага металургічнага завода «Серп и молот», абмеркаваўшы рашэнні пленума ЦК ВЛКСМ, звярнуўся з пісьмом да рабочых, работніц, калгаснікаў, калгасніц і інтэлігенцыі Совецкага Саюза. Гэта — пісьмо аб задачах сумеснай работы школы, сям'і і комсамола, аб тых клопатах аб дзецях, якія павінна праяўляць уся грамадскасць, аб штодзённай увазе школе, настаўніку.

У пісьме прыведзены ўзятыя калектывам вельмі істотныя і канкрэтныя абавязацельствы па аказанню дапамогі падшэфным школам, па рабоце з дзецьмі.

Неабходна, каб гэты прыклад быў пераняты не толькі ў гарадах, але і на вёсцы — у калгасах, соўгасах, МТС.

Да апошняга часу школа і бацькі былі звязаны праз бацькоўскія камітэты, сходы бацькоў і наведванне дзяцей настаўнікамі на даму. Нельга адмаўляць эфектыўнасці гэтай формы сувязі пры ўмове яе сістэматычнага і шырокага ажыццяўлення.

Але ў тым-та і бяда, што яна ў многіх і многіх школах не наладжана. Бацькоўскія камітэты часта існуюць толькі на паперы. Знаходзіцца нямала яшчэ бацькоў, якія лічаць, што калі іх дзеці вучацца ў школе, дык толькі школа і нясе ўсю адказнасць за іх выхаванне. Такія бацькі забываюць, што іх кроўны абавязак — сачыць за поспяхаваасцю сваіх дзяцей, за іх паводзінамі ў школе і па-за яе сценамі, прадаўжаць дома тую вялікую выхаваўчую работу, якую праводзіць школа.

Мы нярэдка яшчэ сустракаемся з фактамі, калі дзеці ў вольны ад вучобы час блукаюць без усякага нагляду, праяўляюць сваю недысцыплінаванасць, падаюць часам у шкодная асяроддзе, набываюць дрэнныя прывычкі.

Школа і сям'я — гэта непарыўныя звенні ў комуністычным выхаванні нашых дзяцей і сувязь паміж імі павінна быць штодзённай і дзейснай. У наладжванні такой сувязі шырокую ініцыятыву могуць і павінны праявіць грамадскія арганізацыі прадпрыемстваў, устаноў, калгасаў.

Формы гэтай ініцыятывы падказвае пісьмо калектыва завода «Серп и молот»: тут і грамадскае ўздзейнічанне на бацькоў, якія не займаюцца выхаваннем сваіх дзяцей, і справаздачы бацькоў на сходах калектываў, і ажыўленне работы бацькоўскіх камітэтаў, і правядзенне педагагічных лекцый і кансультацый на прадпрыемствах.

З другога боку, дапамога грамадскіх арганізацый школе павінна ісці па лініі наладжвання па-зашкольнай работы з вучнямі, прадстаўлення дзецям месц для культурнага і вясёлага адпачынку — клубаў, спортпляцовак, садоў, паркаў, арганізацыі фарпостаў, вылучэння для работы з дзецьмі здольных, падрыхтаваных, любячых гэтую справу людзей.

Ініцыятыва, праяўленая калектывамі перадавых прадпрыемстваў у напрамку дапамогі школе і настаўніку, у напрамку ўзмацнення ўвагі да работы з дзецьмі, з'яўляецца яркім сведчаннем таго, як блізкі і важны для ўсяго нашага народа пытанні выхавання падрастаючага пакалення соцыялізма. Народ сочыць за работай школы і настаўніка, акружае іх штодзённымі клопатамі.

Партыйныя, комсамольскія і профсаюзныя арганізацыі абавязаны ўзначаліць гэты рух шырокіх мас за дапамогу школе.

Выхаванне дзетвары ў нашай краіне — справа вялікай дзяржаўнай важнасці. Як і ва ўсіх галінах соцыялістычнага будаўніцтва, у гэтай галіне дасягнуты выдатныя поспехі. Але яны могуць і будуць у многа разоў памножаны, калі мы скарыстаем усе магчымасці, якія ў нас для гэтага ёсць.

Штодзённа клапоцішча аб выхаванні дзяцей, аб школе, аб настаўніку, клапаціцца так, як вучаць партыя і вялікі Сталін,—абавязак кожнай партыйнай, комсамольскай, профсаюзнай арганізацыі, абавязак кожнага грамадзяніна нашай вялікай радзімы.

(Скарочаны перадавы арт. «Звязды»).

Рэгістрацыя кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўных Советаў СССР і БССР

ПАСТАНОВА
АКРУГОВАЙ ВЫБАРЧАЙ КАМІСІІ СТАРАСЕЛЬСКАЙ ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ № 359

Аб рэгістрацыі кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР

Гершмана Грыгорыя Майсеевіча

Разгледзеўшы паступіўшыя ў акруговую выбарчую камісію дакументы аб вылучэнні кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР і ўстанавіўшы поўную адпаведнасць прадстаўленых дакументаў з арт. 53 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР», акруговая выбарчая камісія ПАСТАНАЎЛЯЕ:

У адпаведнасці з арт. 52 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР», зарэгістраваць для балатыроўкі па Старасельскай выбарчай акрузе № 359 вылучаную агульным сходам рабочых, інжынерна - тэхнічнага персанала чыгуначных майстэрань м. Старасельцы, на якім прысутнічала 560 чалавек; агульным сходам сялян вёскі Бацюты, на якім прысутнічала 408 чалавек, і радам іншых сходаў, падтрыманую акруговай прадвыбарчай нарадай упаўнаважаных, на якой прысутнічала 258 чалавек, кандыдатуру тав. Гершмана Грыгорыя Майсеевіча, 1904 года нараджэння, члена ВКП(б), працуючага ў гор. Беластоку.

На падставе арт. 57 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР» уключыць кандыдатуру тав. Гершмана Г. М. у выбарчы бюлетэнь па Старасельскай выбарчай акрузе № 359.

Старшыня акруговай выбарчай камісіі: ЛІКАРПЕНКА
Намеснік старшыні РЫШКЕ
За сакратара камісіі БРОЙДО
Члены: ЛУШЧЫНСКІ, ТУНЕВІЦКАЯ, ЛЕЎКОВІЧ, ЧЭХ.

м. Старасельцы, 22 лютага 1940 г.

ПАСТАНОВА
АКРУГОВАЙ ВЫБАРЧАЙ КАМІСІІ ВАСІЛЬКОЎСКАЙ ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ № 357

Аб рэгістрацыі кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР

Ігнатовіча Івана Вікенцьевіча

Разгледзеўшы паступіўшыя ў акруговую выбарчую камісію дакументы аб вылучэнні кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Совета БССР і ўстанавіўшы поўную адпаведнасць прадстаўленых дакументаў з арт. 53 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР», акруговая выбарчая камісія ПАСТАНАЎЛЯЕ:

У адпаведнасці з арт. 52 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР», зарэгістраваць для балатыроўкі па Васількоўскай выбарчай акрузе № 357 вылучаную агульным сходам сялян вёскі Студзянка, на якім прысутнічала 575 чалавек; сходам рабочых, інжынерна-тэхнічнага персанала камбіната № 8, на якім прысутнічала 510 чалавек; агульным сходам рабочых і служачых скурзавода гор. Васількова, на якім прысутнічала 53 чалавекі; агульным сходам рабочых і служачых тэкстыльнага камбіната № 7 м. Супрасль, на якім прысутнічала 500 чалавек, і радам іншых сходаў рабочых, сялян, інтэлігенцыі, чырвонаармейцаў і начсастава, падтрыманую акруговай прадвыбарчай нарадай упаўнаважаных, на якой прысутнічала 107 чалавек, кандыдатуру тав. Ігнатовіча Івана Вікенцьевіча, 1896 года нараджэння, беспартыйнага, працуючага ў вёсцы Студзянка, Беластоцкага раёна, селяніна-бедняка-калгасніка.

На падставе арт. 57 «Палажэння аб выбарах у Вярхоўны Совет БССР» уключыць кандыдатуру тав. Ігнатовіча І. В. у выбарчы бюлетэнь па Васількоўскай выбарчай акрузе № 357.

Старшыня акруговай выбарчай камісіі ТУМАС
Намеснік старшыні ВАСІЛЕЎСКІ
Сакратар камісіі СМІРНОВА
Члены: СОХАНЬ, ВАРАШЫЛА, ТУКОЎСКІ, ІВАНОЎ.

Гор. Васількоў, 22 лютага 1940 г.

СУСТРЭЧА КАНДЫДАТА Ў ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР МАРЫІ ІВАНАЎНЫ ДЗ'ЯЧУК СА СВАІМІ ВЫБАРШЧЫКАМІ

У Бельску ўчора адбылася сустрэча кандыдата ў дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР Марыі Іванаўны Дз'ячук з выбаршчыкамі, агітатарамі. У гарадскім тэатры сабралася 500 чалавек. З велізарнай увагай выслухалі прысутныя неаднаразова перапыняемую апладысментамі прамову былой кухаркі, цяпер кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР тав. Дз'ячук.

Прамова тав. Дз'ячук

— Мы перажываем вялікую радасць. Упершыню ў жыцці мы будзем свабодна выбіраць і можам быць выбранымі ў Вярхоўны орган улады. Працоўныя вылучылі мяне кандыдатам. Няма большага шчасця, чым працаваць на блага народа.

Раней таксама былі выбары. Выбіралі фабрыкантаў, памешчыкаў, чыноўнікаў. Рабочыя і сяляне не выбіралі і не маглі быць выбранымі. Мы не ведалі тых, за каго нам прапанавалі галасаваць, не бачылі нават фатаграфіі. Цяпер сярод кандыдатаў толькі працоўныя: рабочыя, сяляне, інтэлігенты.

Як сон, прайшло праклятае мінулае, калі мы выходзілі на вуліцу, патрабавалі работы і хлеба, а нас разганялі і арыштоўвалі.

Змяніліся ўмовы працы. Праца стала радаснай. У панскай Польшчы былі інспектары працы. Гэта лакеі капіталістаў. На фабрыцы Пачэбуцкага два гады таму назад рабочы папаў у трансмісію і загінуў. Прыехалі інспектары і сказалі, што цікава было паглядзець, як ён круціўся ў трансмісіі. Так было ў Польшчы.

Совецкая ўлада знайшла у Беластоку 17.000 беспрацоўных. За 2—3 месяцы 11.000 атрымалі работу. Атрымалі работу дзесяткі тысяч бежанцаў. На біржы няма будаўнікоў, настаўнікаў, урачоў, бухгалтараў, машыністак, засталася некваліфікаваная сіла. Аблвыканком стварае курсы перакваліфікацыі. Вясной усе беспрацоўныя атрымаюць работу.

Што было у вёсцы? У сялян забіралі апошняе. Мая сястра ў вёсцы Гнецкі, Заблудаўскай воласці, мела 3 гектары зямлі, карову. Прышоў секвестратар, хацеў узяць за нядоімкі швейную машыну, на якой зарабляла яна на хлеб. Сястра схапіла машыну і не аддала. За супраціўленне прадстаўнікам улады суд прыгаварыў яе да двухтыднёвага зняволення.

У вёсцы Астраўкі, Заблудаўскай воласці брат забіў брата за поўгектара зямлі. У гэты час баранеса Гарэймоўская, якая мела сотні гектараў, аддавала па два гектары кожнаму, хто абяцаў ехаць у Іспанію дапамагаць бандыту Франко. Зараз зямлю сяляне атрымалі ад совецкай улады бясплатна, навечна.

Совецкая ўлада прынесла шчасце народу. Як член Паўнамоцнай Камісіі, я была ў Маскве, бачыла фабрыкі, калгасы, бачыла поспехі Совецкай краіны. Я бачыла сапраўдныя сталінскія клопаты аб чалавеку, які з'яўляецца самым каштоўным капіталам. Я была ў беларускіх калгасах, дзе члены камісіі ўпершыню ўбачылі трактары, машыны, свірны, перапоўненыя зярном. Мы мерылі калосся, якое вышэй росту чалавека. Многа жывёлы, пчаліных вуляў на пасеках. Стол накрылі такі, якога не бачылі нашы сяляне нават у час каляд ці вялікадня. Свая свініна, белы хлеб, яблыкі, мёд. 60-гадовыя старыкі расказвалі аб заможным жыцці і жадалі таго-ж нам.

Я шчаслівая давер'ем працоўных. Даю слова, што апраўдаю давер'е, не шкадуючы жыцця, буду працаваць на карысць працоўных, на страх ворагам.

Араф'еў.

Аперзводка штаба Ленінградскай Ваеннай Акругі

На працягу 26 лютага на Карэльскім перашыйку нашы часці прадаўжаюць знішчэнне умацаванняў праціўніка. Спробы праціўніка контратакаваць нашы часці адбіты з вялікімі для яго стратамі. У адной з контратак падбіта 5 танкаў праціўніка, з якіх 3 захоплена нашымі часцямі.

Па дадатковых даных на востраве Койвісто (Бьёркэ), звыш указаных ваенных трафеяў у зводцы ад 24 лютага, нашымі часцямі захоплена 26 абарончых умацаваных пунктаў праціўніка, з іх 15 жалезабетонных артылерыйскіх збудаванняў, апрача таго 2 крэпасных казематы, 4 склады со зброяй і харчаваннем, 10 тысяч снарадаў, звыш 5 мільёнаў патронаў.

На астальных участках фронта не адбылося нічога істотнага.

Наша авіяцыя вяла актыўныя баявыя дзеянні па войсках і ваенных аб'ектах праціўніка. У адбыўшыхся паветраных баях збіта 19 самалётаў праціўніка.

ПА СОВЕЦКАМУ САЮЗУ

ПЕРАД 8 САКАВІКА

Кіеў. Масавыя экскурсіі работніц і калгасніц у гарады і сёлы рэспублікі арганізуе к 8 сакавіка Украінскае турысцкае бюро. Калгаснікі знаёмяцца з культурнымі ўстановамі, прадпрыемствамі, выдатнымі гістарычнымі месцамі абласных цэнтраў Украіны. Работніцы прадпрыемстваў пабываюць у калгасах.

БУДАЎНІЦТВА КАТТА—КУРГАНСКАГА ВОДАСХОВІШЧА

Калгаснікі Бухарскай і Самаркандскай абласцей узорна падрыхтаваліся да будаўніцтва Катта - Курганскага водасховішча і раней меркаванага тэрміну выйшлі на трасу. 26 лютага на будаўніцтве каля 100 тысяч калгаснікаў рабілі земляныя работы.

Катта-Курганскае ірыгацыйнае водасховішча будзе адным з буйнейшых у свеце. Трэба будзе выняць 25 мільёнаў кубаметраў грунту, зрабіць 12 мільёнаў кубаметраў насыпаў, укласці 54 тысячы кубаметраў бетону і жалезабетону.

Воды, якія нясе рака Зераўшан, увосень, зімой і вясной, калі палі не маюць патрэбы ў вільгаці, будуць па падводзячаму каналу збірацца ў велізарнае водасховішча. Яно зможа абераглы 662 мільёны кубаметраў вады. (ТАСС).

На 11-скім караблі Чарнаморскага флота паспяхова працуе гурток па вывучэнню гісторыі ВКП(б). У гуртку займаюцца многа чырвонафлотцаў і малодшых камандзіраў.
На здымку: Занятки гуртка. Злева — кіраўнік камісар т. І. Н. Шакін. (Фота-кліша ТАСС).

ЖАНОЧЫЯ ТРАКТАРНЫЯ АТРАДЫ

Варонеж. МТС вобласці рыхтуе да вясенняга севу 3100 трактарыстак. Удзераўская МТС адна з першых закончыла падрыхтоўку 49 трактарыстак. У Баброўскім раёне будзе працаваць 9 жаночых трактарных атрадаў.

ГУДЗЕРМЕСКІ НАФТАВЫ РАЁН

Грозный. На схілах Терского хрыбта, у 60 кілометрах ад Грознага, залягае так званая гудзермеская нафтаносная кладка адлеглаасцю ў 30 кілометраў. Пасля некаторых год работы тут атрымана высокаякасная нафта. Разведаныя плошчы даюць магчымасць закласці не менш 500 шчылін. У першай палавіне гэтага года гудзермескі нафтавы раён уступіць у эксплаатацыю.

500-ГОДДЗЕ ДРУКАВАННЯ КНІГ

500 год назад Іаган Гутэнберг вынайшоў друкаванне кніг рухомымі, адлітымі з метала літарамі. У сярэдзіне XV века ў Еўропе паявіліся першыя друкарскія станкі, і ў кароткі тэрмін друкаванне кніг распаўсюдзілася ва ўсім свеце. 500-годдзе яго будзе адзначацца ў чарвені. Вялікім культурным святам з'явіцца гэты дзень у СССР, дзе выдатнае вынаходніцтва Гутэнберга атрымала небывалае развіццё.

Дзяржаўная публічная бібліятэка СССР ім. В. І. Леніна прыступае зараз да падрыхтоўкі юбілейнай выстаўкі. На выстаўцы будуць паказаны самыя рэдкія кнігі, вышаўшыя з друкарні Гутэнберга і яго вучняў. (ТАСС).

24 САКАВІКА ВЫБАРЫ Ў ВЯРХОЎНЫЯ СОВЕТЫ СССР І БССР

ВЫБАРШЧЫКІ 599 ВЫБАРЧАЙ АКРУГІ ПА ВЫБАРАХ У СОВЕТ САЮЗА ВЯРХОЎНАГА СОВЕТА СССР, УСЕ, ЯК АДЗІН, АДДАВАЙЦЕ СВАЕ ГАЛАСЫ ЗА ВЕРНАГА СЫНА БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПАРТЫІ, СЯМЁНА СЦЯПАНАВІЧА ІГАЕВА!

Сямён Сцяпанавіч Ігаеў

(БІЯГРАФІЧНЫ НАРЫС)

Працоўныя завода сельскагаспадарчых машын у Ломжы вылучылі сваім кандыдатам у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР па 599 выбарчай акрузе Сямёна Сцяпанавіча Ігаева. Гэту-ж кандыдатуру вылучылі і служачыя дзяржустаноў. Сяляне ў вёсках, інтэлігенцыя ў горадзе з гатоўнасцю падтрымалі іх прапанову.

У гэтым аднадушшы закладзен пэўны сэнс. Назваўшы імя Ігаева, народ гэтым самым гаворыць аб сваёй любві і давер'і да партыі большэвікоў, бо Ігаеў адзін з першых комуністаў, прыехаўшых сюды з Совецкай Беларусі, каб дапамагчы насельніцтву вызваленай зямлі ламаць капіталістычныя парадкі, устанаўліваць доўгачаканую ўладу Советаў, вучыць і жыць па запаветах Леніна і Сталіна.

Ігаеў, як і многія партыйныя работнікі, носіць ваенную гімнасцёрку і мяккія боты. Ён ходзіць крыху ў развалку, гаворыць мала і лічыць за лепшае слухаць, прыжмурыўшы вочы з дабрадушнай хітрацой. Субяседнік бачыць у ім вельмі простага і добрага чалавека, без усякай рысоўкі і позы. І адчувае ў той-жа час, што яго не ашукаеш, што на сваім ён стаіць моцна і ад праўды, ад карысці справы не адступіць ні за што. Такім ведаюць яго беластоцкія тэкстыльшчыкі, актывісты вёсак, настаўнікі, партыйныя і совецкія работнікі.

Калі кандыдат у дэпутаты будзе расказваць аб сваім жыцці выбаршчыкам Ломжы, Снядова ці Граева, — яны даведаюцца, па якіх ступеньках паднімаюцца совецкія людзі з самых нізоў. Яны даведаюцца, што шлях большэвіка — гэта шлях беспярапыннай барацьбы і перамагання цяжкасцей, шлях вернага служэння высокай ідэі комунізма.

Сакратару Беластоцкага абкома партыі тав. Ігаеву 35 год. Ён нарадзіўся і вырас у сям'і селяніна-бедняка сяла Давыдаўкі, Пензенскай губерні. Дома ў яго не гаварылі па руску і ведалі толькі мардоўскую мову. У 1921 г. Паваложжа ахапіў голад. 17-гадовы Сямён Ігаеў рашыў пакінуць галодны край. Ішлі чуткі, быццам у Беларусі многа хлеба, і Ігаеў рашыў ехаць у Беларусь.

Марудна паўзлі паязды. Станцыі былі забіты саставамі, перагоны завеяны снегам. На станцыі Ражск у Ігаева ўкралі яго адзіны дакумент — даведку ад сельскага совета. Чапляючыся за падножкі вагонаў, начуючы на вакзалах Тулы, Калугі, Вязьмы, працягваў ён свой шлях. Каб пракарміцца — прадаваў вопратку. Паўтара месяца спатрэбілася, каб даехаць да Жлобіна. Адсюль Ігаеў пайшоў пешшу. Ён зайшоў на хутар каля вёскі Яспіна і тут наняўся да кулака Талкачова ў батракі — да Пакрова за 12 пудоў жыта. Днём працаваў у полі, ноччу пасвіў коней, спаў 2—3 гадзіны ў суткі. У канцы жніўня гаспадар разлічыў яго, даўшы замест умоўленай платы каравай хлеба на дарогу.

Пешшу Ігаеў дайшоў да Бабруйска і пераначаваў у гарадскім садзе, а назаўтра паступіў працаваць кур'ерам. Потым ён стаў

міліцыянерам, потым вучнем на складзе кааператыва. Тут Ігаеў пачаў наведваць комсамольскія сходы, уступіў у комсамол і праз год быў выбран сакратаром ячэйкі. А яшчэ праз год растучага актывіста заўважылі ў акрузе і камандыравалі ў Асіповіцкі раён у якасці сакратара райкома комсамола. Тут, у Асіповічах, у 1926 г. тав. Ігаеў уступае ў члены ўсесаюзнай комуністычнай партыі.

У тым-жа годзе Ігаева прызываюць у рады Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі. Ён — чырвонаармеец сапёрнага батальёна, малодшы камандзір, старшына.

Прайшоўшага вялікую школу ў Чырвонай Арміі Ігаева накіроўваюць затым на партыйную работу. Да 1930 г. ён ведае аддзелам агітацыі і прапаганды райкома партыі, а потым едзе ў Маскву на вучобу ў комуністычны універсітэт народаў Усхода імені таварыша Сталіна.

Тав. Ігаеў быў студэнтам апошняга курса, калі партыя адклікала яго з вучобы і паслала працаваць у ствараемыя тады ў сельскай гаспадарцы палітаддзелы.

І вось учарашні студэнт сталічнага універсітэта зноў у беларускай вёсцы. Ён — намеснік начальніка палітаддзела спачатку ў соўгасе «Комсомольская правда», потым у соўгасе «Банонь». У жніўні 1936 г. тав. Ігаева назначаюць начальнікам палітаддзела ў вельмі адсталы свінасоўгас імені Дзержынскага. Справа тут абстаяла з рук вон дрэнна. Ігаеў працуе днём і ноччу, выкрывае сабатажнікаў, згуртоўвае перадавых людзей соўгаса, загатаўляе корм, правярае ворыва, вядзе палітгурткі. На наступны год соўгас ужо не меў адыходу маладняка і даў многа таварнай прадукцыі. Соўгас дабіўся права ўдзельнічаць на Ўсесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы і атрымаў тут другую прэмію. Удзельнікам выстаўкі быў зацверджан і тав. Ігаеў.

У скорасці Сямёна Сцяпанавіча выбіраюць сакратаром Копыльскага райкома партыі, затым сакратаром Слуцкага акругкома, а потым — другім сакратаром Магілеўскага абкома. За паспяховае кіраўніцтва сельскай гаспадаркай урад узнагародзіў тав. Ігаева ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. Насельніцтва Бабруйскай сельскай выбарчай акругі паслала яго дэпутатам у Вярхоўны Совет БССР. Ігаеў — дэпутат ад тых самых месц, дзе калісьці ён вандраваў у пошуках кавалка хлеба, дзе батрачыў у кулака Талкачова.

Выбаршчыкі Ломжынскай выбарчай акругі ведаюць, што іх кандыдат вышаў з народа, звязан з народам і змагаецца за народную справу. Ці можна параўноўваць іх кандыдата з пасламі (дэпутатамі) польскага сейма? Тыя былі выхадцамі са знаці, цураліся народа, прадавалі яго на кожным кроку.

Хто паспрабуе параўноўваць буржуазнага пасла з выхаваным партыяй большэвікоў сапраўды народным дзеячом, таму прыдзецца развесці рукамі. Параўнанне не ўдасца: нельга параўнаць непараўнальныя рэчы.

Тав. Ігаеў — верны сын партыі Леніна — Сталіна, стойкі большэвік, дастойны кандыдат у дэпутаты соцыялістычнага парламента. Акруговая выбарчая камісія Ломжынскай 599 выбарчай акругі зарэгістравала тав. Ігаева Сямёна Сцяпанавіча кандыдатам у дэпутаты Совета Саюза Вярхоўнага Совета СССР. Няма сумнення, што выбаршчыкі Ломжынскай акругі 24 сакавіка ўсе, як адзін, аддадуць свае галасы за свайго дэпутата.

Л. ЛЕАНІДАЎ.

Вялікія заваёвы працоўных СССР

Права на працу

У Канстытуцыі Саюза Совецкіх Соцыялістычных Рэспублік запісана:

«Грамадзяне СССР маюць права на працу, гэта значыць права на атрыманне гарантыраванай работы з аплатай іх працы ў адпаведнасці з яе колькасцю і якасцю.

Права на працу забяспечваецца соцыялістычнай арганізацыяй народнай гаспадаркі, няўхільным ростам вытворчых сіл совецкага грамадства, ліквідацыяй магчымасці гаспадарчых крызісаў і ліквідацыяй беспрацоўя».

Права на працу — найвялікшае з правоў, заваёваных грамадзянамі СССР. Толькі ў Совецкім Саюзе, дзе пабудавана соцыялістычнае грамадства, ажыццявілася мара многіх пакаленняў аб праве на працу. Права на працу — гэта значыць, што кожнаму забяспечана работа з аплатай адпаведна колькасці і якасці затрачанай працы.

Совецкая соцыялістычная гаспадарка не ведае беспрацоўя. Ужо к 1931 году ў СССР назаўсёды было пакончана з беспрацоўем. К гэтаму часу ў краіне разгарнулася грандыёзнае будаўніцтва фабрык, заводаў, машына-трактарных станцый, жылых дамоў, бальніц, санаторыяў, дамоў культуры і г. д. Велізарная будоўля сталінскіх пяцігодак уцягнула і зараз уцягвае ў вытворчасць мільённыя масы новых рабочых. Работай забяспечана не толькі ўсё дарослае мужчынскае насельніцтва, але і жанчыны.

У нас працоўны не адчувае страху перад заўтрашнім днём. Яму не пагражаюць голад і галеча. Калі ён хоча працаваць, то работа яму заўсёды знойдзецца.

Маладое совецкае пакаленне, якое вырасла пасля Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыі, ведае аб беспрацоўі толькі па расказах. Само яно ніколі не перажывала жахаў беспрацоўя.

У СССР праца — не толькі **права** грамадзяніна, але і пярвейшы яго **абавязак**. У СССР існуе непахісны закон: «Хто не працуе, той не есць». Хто больш і лепш працуе, той больш зарабляе. Тунеядцы, паразіты, бяздзельнікі нічога не атрымліваюць, яны акружаны ўсеагульнай пагардай.

Працоўны чалавек у СССР у пашане. Выдатных людзей працы, людзей, якія паказваюць узоры працоўнай дысцыпліны, прадукцыйнасці, свядомых адносін да сваіх працоўных абавязкаў пазнае ўся краіна, іх акружаюць усеагульнай увагай і клопатамі. Такавы стаханаўцы, якія праславілі нашу радзіму выдатнымі рэкордамі прадукцыйнасці працы: данецкі забойшчык Аляксей Стаханаў, фрэзероўчык Іван Гудаў, каваль Бусыгін, ткачыхі Еўдакія і Марыя Вінаградавы, машыніст Пётр Крыванос, калгасніца Марыя Дземчэнка, трактарыстка Паша Ангеліна і тысячы іх прадаўжальнікаў.

Многія з стаханаўцаў займаюць цяпер пасты кіраўнікоў прадпрыемстваў, працуюць інструктарамі стаханаўскіх метадаў працы, навучаюцца ў вышэйшых навучальных установах, рыхтуюцца стаць інжынерамі. Многія выбраны дэпутатамі Вярхоўнага Совета СССР і Вярхоўных Советаў Саюзных Рэспублік.

Стаханаўцы — перадавыя людзі совецкай краіны. Яны задаюць тон у нашым грамадскім жыцці. І ў гэтым сіла совецкага грамадства.

* * *

Вызваленыя Чырвонай Арміяй ад гнёту памешчыкаў і капіталістаў былой панскай Польшчы працоўныя заходніх абласцей Украіны і Беларусі сталі поўнапраўнымі грамадзянамі СССР.

Цяпер пры совецкім ладзе працоўныя аб'еднаных з Украінскай і Беларускай ССР абласцей маюць права на працу. Гэта права гарантыравана вялікай Сталінскай Канстытуцыяй.

Да прыходу Чырвонай Арміі ў заходніх абласцях Украіны і Беларусі было звыш 200.000 беспрацоўных. Яны на працягу доўгіх год не мелі работы, жылі ў галечы, галадалі, выміралі. На радзе прадпрыемстваў, як, напрыклад, у лазнях, прачачных, рэстаранах, сталовых, гасцініцах многія труженікі працавалі па 10—14 гадзін у дзень, не атрымліваючы за гэта ніякай платы, а жылі толькі на чаявыя падачкі, што прыніжала іх чалавечую годнасць. Праца жанчыны-работніцы, як правіла, аплачвалася ніжэй працы мужчыны той-жа кваліфікацыі.

Жудасныя ўмовы жыцця і працы ўкраінцаў і беларусаў, якія насялялі былую Польшчу, ніколі не знікнуць з памяці. Гэта былі годы пакут і слёз, голада і беспрацоўя, годы прыгнёту і бяспраўя.

Гразь, смурод, духата, пыл, цесната — у такой абстаноўцы рабочыя былі вымушаны працаваць па 12—14 гадзін у дзень. Амаль ні на адным прадпрыемстве нават такога буйнага прамысловага цэнтра, як Беласток, не было сталовых, вентыляцый, лазняў, душаў, умывальнікаў, дастатковага асвятлення, не гаворачы ужо аб клубах, бальніцах, амбулаторыях, бібліятэках, дзіцячых дамах і яслях. Фабрыканты эканомілі на ацяпленні цэхаў і нават на пабудове прыбіральняў. На фабрыцы былой Сокал-Зільберфеніг, якая лічылася адной з лепшых, была ўсяго адна прыбіральня, ды і то ў двары, «каб рабочыя там не заседжваліся», як цынічна заяўлялі паны капіталісты.

На грошы, якія адлічваліся з рабочых у фонды дапамогі беспрацоўным, у фонд грамадскіх работ і на аказанне дапамогі пры страце працаздольнасці, утрымліваліся не рабочыя, а чыноўнікі, ксяндзы, паліцэйскія, жонкі афіцэраў, а таксама іншыя лакеі капіталізма.

Вось у такіх умовах жылі і працавалі працоўныя заходніх абласцей былой панскай Польшчы, якая знаходзілася пад прыгнётам памешчыкаў і капіталістаў.

Інакш і быць не магло, бо становішча чалавека у буржуазным грамадстве залежыць не ад яго працы ці асабістых здольнасцей і заслуг. Яно залежыць галоўным чынам ад яго багацця, атрыманага ў спадчыну ці набытага шляхам эксплаатацыі чужой працы.

«Другая справа — ва ўмовах совецкага ладу. Тут працоўны чалавек у пашане. Тут ён працуе не на эксплуатататараў, а на сябе, на свой клас, на грамадства. Тут працоўны чалавек не можа адчуваць сябе закінутым і адзінокім. Наадварот, працоўны чалавек адчувае сябе ў нас свабодным грамадзянінам сваёй краіны, свайго роду грамадскім дзеячом. І калі ён працуе добра і дае грамадству тое, што можа даць,— ён герой працы, ён авеян славай» (Сталін).

* * *

Назаўсёды вызваліўшыся ад памешчыкаў і капіталістаў, працоўныя заходніх абласцей Украінскай і Беларускай ССР будуюць новае шчаслівае жыццё. Яны ўпэўнены ў заўтрашнім дні. Беспрацоўе ў хуткім часе будзе канчаткова знішчана.

Узяць хоць-бы Львоўскую шакаладную фабрыку імені Кірава (у мінулым «Бранка»). Да прыходу Чырвонай Арміі гэта фабрыка працавала ў адну змену і то толькі 3—4 дні ў тыдзень. Зараз яна працуе ў тры змены, прычым замест ранейшых 400 рабочых на ёй ужо 800 чалавек.

Тое-ж самае адбываецца і ў другіх гарадах, дзе ўвялі другія і трэція змены, пусцілі ў ход раней стаяўшыя прадпрыемствы і вярнулі да работы дзесяткі тысяч чалавек.

На прадпрыемствах заходніх абласцей Украіны і Беларусі разгортваецца соцыялістычнае спаборніцтва, расце прадукцыйнасць працы, паляпшаецца матэрыяльны дабрабыт працоўных.

На табачнай фабрыцы у Вінніках уцягнена ў соцыялістычнае спаборніцтва, больш 100 рабочых, якія цяпер выконваюць па 2—3 нормы. Ініцыятар гэтага стаханаўскага руху работніца Кірылейза прэміравана дырэктарам фабрыкі 500 рублямі.

Да прыходу Чырвонай Арміі львоўскі дрожджавы завод выпускаў у месяц 35.000 кілаграмаў дрожджаў, у лістападзе 1939 года 44.000 кілаграмаў, а ў снежні—91.308 кілаграмаў. Ёсць і ўдарнікі на гэтым заводзе, як Анна Бонах, якая раней упакоўвала ў гадзіну 400—500 кілаграмаў дрожджаў, а цяпер упакоўвае 700—800 кілаграмаў.

Такіх фактаў можна прывесці многа. Іх кожны дзень адзначаюць ва ўсіх галінах гаспадаркі заходніх абласцей Украінскай ССР і Беларускай ССР. У хуткім часе гэтыя асобныя рэкорды ператворацца ў магутны стаханаўскі рух.

Працоўныя заходніх абласцей УССР і БССР, якіх зараз таксама саграваe сонца Сталінскай Канстытуцыі, могуць спакойна жыць і працаваць, цвёрда ўпэўненыя, што іх чэсная праца будзе ацэнена па заслугах і што яны будуць назаўсёды выратаваны ад беспрацоўя, ад галечы і лішэнняў.

П. МАСКАТАЎ,
сакратар Усесаюзнага Цэнтральнага Совета Прафесіянальных Саюзаў.

НА ВЫБАРЧЫХ УЧАСТКАХ ГОРАДА

Дом № 33 па Мазавецкай вуліцы — гэта памяшканне выбарчага ўчастка № 85 Слабадской выбарчай акругі. Дзверы памяшкання ўчастка закрыты. З вялікімі цяжкасцямі нам удалося зайсці ў памяшканне. Два невялічкія хлапчукі адкрылі дзверы і паспяшылі паведаміць:

— Нікога няма.

— Як гэта нікога няма, — нібы са злосцю прагаварыў старшыня акруговай выбарчай камісіі тав. Яскевіч.

— Тут хтосьці быў, але ўжо даўно пайшоў, — адказалі хлапчукі.

На ўчастку не ўстаноўлены дзяжурствы членаў выбарчай камісіі. Многа выбаршчыкаў прыходзяць сюды, каб праверыць сябе ў спісках, але вароча́юцца назад.

Вуліца Вясёлая, дом № 9. У гэтым доме памяшканне ўчастковай выбарчай камісіі № 87. Каля дзвярэй стаіць жанчына.

— Вось ужо стаю больш 30 мінут і не магу зайсці ў памяшканне, — гаворыць яна.

Гэта была член участковай выбарчай камісіі тав. Мікітовіч. І сапраўды, каб зайсці ў памяшканне ўчастковай выбарчай камісіі, тав. Яскевічу прыйшлося некалькі разоў абыйсці кругом памяшканне. Раскладдзяжурстваў састаўлен і вісіць на сцяне, аднак, ніхто з членаў выбарчай камісіі на ўчастку не дзяжурыць.

Па Жалезнай вуліцы, у доме № 19 знаходзіцца выбарчы ўчастак № 86. Памяшканне закрыта, аканіцы таксама закрыты.

На выбарчым участку № 84 дзяжурылі два члены ўчастковай выбарчай камісіі. Яны расказваюць, что на ўчастак прыходзіць вельмі многа выбаршчыкаў правяраць спіскі, пачытаць выбарчую літаратуру.

На выбарчых участках, дзе мы пабывалі, не сустрэлі ні аднаго агітатара. Тав. Яскевіч растлумачыў, што агітацыйная работа праводзіцца на ўчастках выключна толькі па вечарах. Цяжка паверыць словам старшыні. 25 лютага — выхадны дзень. Здавалася, што на выбарчых участках павінны былі быць і агітатары, тым больш, што ў гэты дзень выбарчы ўчастак наведваюць многа выбаршчыкаў. Агітатараў не было.

Старшыні Слабадской і Чырвонаармейскай выбарчых акруг тт. Яскевіч і Самойліч рашылі арганізаваць праверку работы на выбарчых участках сваіх акруг, каб улічыць недахопы і пераняць вопыт у рабоце. З гэтай мэтай і была зроблена паездка па выбарчых акругах.

...Выбарчы ўчастак № 45 Чырвонаармейскай выбарчай акругі. Памяшканне ўчастковай камісіі ўпрыгожана лозунгамі, транспарантамі, партрэтамі. Гэты ўчастак стаў цэнтрам агітмасавай работы сярод выбаршчыкаў. Тут два разы ўжо выбаршчыкі глядзелі кінофільмы. На ўчастак прыходзяць выбаршчыкі не толькі за спраўкамі, але і пачытаць Канстытуцыю, Палажэнне аб выбарах, газету. Тут выбарчай літаратуры ёсць у дастатковай колькасці, яна акуратна раскладзена на сталах. Знешняе ўпрыгожанне памяшкання вабіць да сябе.

Добра абсталяван і ўпрыгожан выбарчы ўчастак № 46. Дзяжурныя члены выбарчай камісіі адказваюць на пытанні выбаршчыкаў, даюць неабходныя спраўкі.

Астатнія выбарчыя ўчасткі гэтай акругі таксама добра афоРмлены. На ўсіх участках дзяжураць члены ўчастковай камісіі.

Зараз уся агітмасавая работа павінна быць перанесена на выбарчыя ўчасткі. Факты гавораць аб тым, што многія выбарчыя ўчасткі па Слабадской і Чырвонаармейскай выбарчых акругах яшчэ не сталі цэнтрамі прадвыбарчай работы.

Г. Майскі

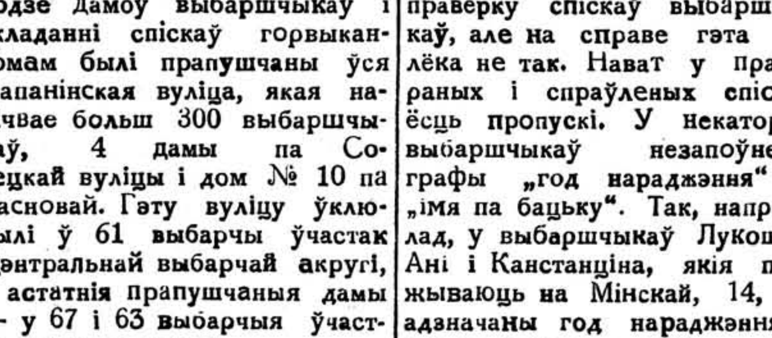
УДАКЛАДНІЦЬ СПІСКІ ВЫБАРШЧЫКАЎ

Днямі ў горвыканком прыйшла група выбаршчыкаў Папанінскай вуліцы са скаргай на тое, што іх вуліца не ўключана ў выбарчы ўчастак і не ўнесена ў спіскі выбаршчыкаў. Аказваецца, што пры абходзе дамоў выбаршчыкаў і складанні спіскаў горвыканкомам былі прапушчаны уся Папанінская вуліца, якая налічвае больш 300 выбаршчыкаў, 4 дамы па Савецкай вуліцы і дом № 10 па Сасновай. Гэту вуліцу ўключылі ў 61 выбарчы ўчастак Цэнтральнай выбарчай акругі, а астатнія прапушчаныя дамы — у 67 і 63 выбарчыя ўчасткі гэтай-жа акругі.

24 лютага вечарам мы пабывалі на гэтых ўчастках і сустрэліся з такім з'явішчам, што не ўсюды гатовы спіскі выбаршчыкаў. На 67 выбарчым участку толькі 25 вечарам прыступілі да друкавання начыста спіскаў, а калі яны будуць вывешаны, сам старшыня ўчастковай камісіі Аўчыннікаў не ведае. Такое ж становішча са спіскамі выбаршчыкаў і на 63 участку. Тут гэта тлумачаць тым, што многа аддалі часу на ўдакладненне і праверку спіскаў выбаршчыкаў, але на справе гэта далёка не так. Нават у праверэных і спраўленых спісках ёсць пропускі. У некаторых выбаршчыкаў незапоўнены графы „год нараджэння" і „імя па бацьку". Так, напрыклад, у выбаршчыкаў Лукоўшк Ані і Канстанціна, якія пражываюць на Мінскай, 14, не адзначаны год нараджэння і імя па бацьку, у выбаршчыцы Берг Рахілі — год нараджэння.

Тое-ж самае і на 66 выбарчым участку. К месцу адзначыць, што гэты выбарчы ўчастак амаль неабсталяван, не ўпрыгожан.

М. Шахновіч

На сходзе рабочых, інжынерна-тэхнічных работнікаў і служачых дзяржаўнага фанернага завода ў г. Беластоку, на якім вылучаны кандыдатамі ў дэпутаты Вярхоўнага Савета СССР тт. І. В. СТАЛІН і В. М. МОЛАТАЎ. Кандыдатам у дэпутаты Савета Нацыянальнасцей Вярхоўнага Савета СССР вылучан тэхнарук Ломжынскага завода сельскагаспадарчых машын Іван Антонавіч ТУРЛЕЙСКІ. (Фотахроніка БЕЛТА).

«ЧАЛАВЕК З РУЖЖОМ».

У ролях: І. В. Сталін — народны артыст рэспублікі А. Ільінскі. Шадрын — заслужаны артыст рэспублікі Н. Звездачотаў.

УСТУПНЫЯ ІСПЫТЫ Ў ПЕДІНСТЫТУЦЕ

На 100 месц у Беластоцкі педагагічны інстытут падана 350 заяў, большая частка якіх на факультэты фізіка-матэматычны і замежных моў.

25 лютага ў пед інстытуце пачаліся прыёмныя іспыты. Вялікія, нядаўна пустыя калідоры і залы былой казённай гімназіі ім. Пілсудскага напоўніліся жыццерадаснай моладдзю, якая ўпершыню атрымала магчымасць вучыцца ў вышэйшай навучальнай установе.

З класа, дзе адбываюцца пісьмовыя іспыты па матэматыцы, выходзіць малады вясковы хлопец. Твар маладога селяніна зіяе ад радасці — ён добра і хутка рашыў задачу. Цяпер засталася толькі хімія. Раптам Сцяпан Андрасюк засумаваў. Ён ўспомніў аб тым, што экзаменатар па хіміі — паляк. „Я баюся хіміі, — гаворыць ён дырэктару. — Я-ж беларус". Дырэктар, усміхаючыся, растлумачвае яму, што ні савецкая школа, ні савецкая ВНУ не ацэньваюць вучня па нацыянальнасці, а па яго здольнасцях і жаданню вучыцца.

Сцяпану не верыцца ў шчасце. Ён усё сваё жыццё марыў аб вучобе, і толькі цяпер з устанаўленнем савецкай улады збылася яго мара.

Сярод паступаючых ёсць многа дзяцей рабочых і сялян, якія ўпершыню атрымалі магчымасць вучыцца ў вышэйшай навучальнай установе. 24-гадовы сын рабочага Кушэль Файнштайн скончыў пачатковую школу і з 15 год вымушан быў працаваць. 20-гадовы Віндэрбаум таксама вымушан быў пакінуць вучобу з за цяжкіх матэрыяльных умоў.

Першы дзень іспытаў паказаў грунтоўныя веды паступаючых. З 22 студэнтаў, якія здавалі фізіку, адзін атрымаў „нездавальняюча", два — „здавальняюча", а астатнія — „выдатна" і „добра".

Іспыты прымаюць дацэнт Мінскага універсітэта кандыдат навук тав. Некрашэвіч, прафесар тав. Сняткоў, кандыдат навук дацэнт тав. Гельфанг і інш.

Іспыты працягнуцца да 5 сакавіка.

Лірская

Прыём вучняў у піонеры

Гэтымі днямі ў 14-й школе г. Беластока адбыўся прыём вучняў 4, 5 і 6 класаў у піонеры.

Звыш 200 вучняў сабраліся ў зале школы. З увагай слухаюць яны словы зайвы ад вучаніцы Вайнштэйн з просьбай аб прыёме ў піонерскі атрад.

Ва ўрачыстай абстаноўцы гучаць словы абяцання юнага леніньца. Перад тварам сваіх таварышоў Вайнштэйн абяцае цвёрда стаяць за справу Леніна—Сталіна, упарта працаваць і вучыцца, каб стаць дастойным грамадзянінам свайёй сацыялістычнай радзімы.

Громам апладысментаў сустракае зал першую піонерку. У чырвоным гальштуку яна горда сходзіць са сцэны. З усіх куткоў зала яе радасна вітаюць таварышы.

Лік чырвоных гальштукаў у зале павялічваецца. Зал нібы расцвіў чырвоным макам.

43 юных піонеры становяцца ў строй. Піонерскаму атраду ўрачыста ўручаюцца барабан і чырвоны сцяг.

Рудзік

НАЛАДЗІЦЬ ДАСТАЎКУ ГАЗЕТ

Газета для настаўніка асабліва неабходна. Яна з'яўляецца ў радзе выпадкаў вучэбным дапаможнікам. Аднак у нашай вобласці забеспячэнне настаўнікаў газетамі не наладжана.

Настаўнік Орушык з вёскі Подасе, Сняд оўскага раёна, гаворыць: „Я хачу актыўна ўдзельнічаць у выбарчай кампаніі. Але я зусім не ў курсе палітычнага жыцця. Газет не атрымліваю, хоць іх выпісаў. Прыходзіць толькі час-ад-часу газета на яўрэйскай мове, але яўрэйскай мовы я не ведаю і чытаць яе не магу".

У такім-жа становішчы знаходзяцца настаўнікі раённага цэнтра Сняд ова.

З усіх куткоў вобласці ў аблана прыходзяць скаргі настаўнікаў аб тым, што ім не дасылаюць газет. Саюздрук павінен усур'ёз заняцца гэтай справай.

Ясінская

„ЧАЛАВЕК З РУЖЖОМ"

„Чалавек з ружжом" у Беластоку. Падзея гэта настолькі вялікая і цікавая, што хочацца, наперакор традыцыям, пачаць не з разбору самога спектакля, а з таго, як рэагуе на яго глядач. Ні на адну мінуту не трэба забываць, што беластоцкі глядач не падобен на звычайнага савецкага гледача. Поплеч з намі сядзеў пажылы чалавек. Гэта быў рускі, які пражыў у панскай Польшчы два дзесяткі год і які тут, на спектаклі, быццам зноў перажываў далёкае мінулае.

А з якім інтарэсам, з якой прагавітасцю лавілі кожнае слова актораў маладыя беластачане. Яны ўпершыню на спектаклі „Чалавек з ружжом" далучыліся не толькі да савецкага мастацтва, але і да гарачага дыхання Вялікай Кастрычніцкай рэвалюцыі.

Нам здаецца, што творчы калектыў другога Беларускага Драматычнага тэатра зразумеў адказнасць свайго выступлення перад такім, не звычайным гледачом.

У першую чаргу гэта адносіцца да ігры заслужаных артыстаў БССР П. С. Малчанава і Н. П. Звездачотава.

Вобраз Леніна, паказаны Малчанавым, дораг нам тым, што далёк ад паверхоўнасці, трафарэту. Малчанаў нікому не падражае, ён самастойны ў сваіх пошуках. Недарэчна было-б сцвярджаць, што Малчанаў паказаў нам вобраз Леніна ў шырокім, вычэрпваючым сэнсе гэтага слова. Не, вобраз Леніна такі вялікі, што стварыць яго сіламі аднаго актора, данымі аднаго спектакля не магчыма. Гутарка ідзе аб асобных рысах, лініях, штрыхах. Вось гэтыя штрыхі і ўдаліся Малчанаву. Можна толькі дагадвацца, якая вялікая работа прароблена артыстам. Але на сцэне мы бачым Леніна з яго непаўтарэмай паходкай, жэстамі, невычарпальнай сілай вялікага генія.

Сярод асаблівасцей вобраза, ствараемага Малчанавым, — мова Леніна, танальнасць гэтай мовы паказаны не дастаткова моцна. Але гэта, напэўна, тлумачыцца фізічнымі данымі артыста і ніяк не можа быць пастаўлена яму ў загану.

Шадрын у выкананні Звездачотава. Можа паказацца, што выконваць ролю Шадрына лёгка. Як быццам роля выйгрышная ва ўсіх адносінах. Але здаецца гэта толькі таму, што бачым Звездачотава — Шадрына лёгка і ненапружана дзейнічаючым на працягу ўсёй п'есы Пагодзіна. Звездачотаў правільна паступіў, што не пайшоў па лёгкаму шляху. Бывцам ахілюшы ўсё смешнае ў Шадрыне, актор павёў гэтую ролю з самага пачатку сур'ёзна, проста, шчыра і адразу-ж прыкаваў да сябе ўвагу гледача.

У Шадрына, паказваемага Звездачотавым, вершы з самага пачатку. Гэта рэальны, у сапраўднасці існаваўшы рускі салдат Іван Шадрын.

Могуць сказаць, што вобраз Шадрына добра намаляван драматургам і актору застаецца няшмат, каб гэты вобраз ажыў на сцэне. Але мы ведаем нямала прыкладаў, як акторы, выкарыстаўшы камічныя сітуацыі, паказвалі Шадрына паяцам і нават лубачна.

У Звездачотава Шадрын такі шчыры, такі просты і прамы, што калі і выклікае ўсмешку гледача, то толькі дзякуючы свежасці і жыццёвай рэальнасці вобраза.

Што сказаць аб ігры астатніх удзельнікаў спектакля? Трэба адзначыць добрую работу народнага артыста БССР А. К. Ільінскага, выконваючага ролю І. В. Сталіна. Артыстка Т. Т. Заранок, выконваючая ролю жонкі Шадрына, праводзіць яе моцна і тэмпераментна. Аднак, наўрад ці можна сказаць, што яна стварае запамінаючыйся вобраз.

Масавыя сцэны, як і афармленне спектакля, здавальняючыя, чаго нельга сказаць аб ігры другарадных выканаўцаў. Сумна, што выдатная ігра Малчанава, Звездачотава, Ільінскага, усёй групы матросаў не падтрымана астатнімі выканаўцамі. Магчыма гэта тлумачыцца тым, што пастаноўшчык сканцэнтраваў усю сваю ўвагу на асноўных дзеючых асобах п'есы? Нам здаецца, што мізансцэны першай і другой карціны (як і некаторых другіх) зроблены паверхоўна. Неадпаведныя позы, няправільная інтанацыя, а сям-там і проста няправільная трактоўка сцэн, некалькі зніжаюць уражанне ад спектакля. Адзначым хоць-бы другую карціну. Чаму гэта сцэна паказана так мінорна, сумна? У сапраўднасці буржуазія ў гарачыя дні Кастрычніка 1917 года не хацела зразумець сваёй асуджанасці і бесклапотна весялілася.

Мы ўпэўнены, што тэатр выправіць гэтыя нязначныя недахопы ў гэтым, у асноўным, добра і сур'ёзна пастаўленым спектаклі.

І. Паўлаў

ТЭЛЕГРАМЫ

АНГЛІЙСКІЯ РАБОЧЫЯ СУПРОЦЬ ВАЙНЫ

Лондан, 27 лютага. (ТАСС) 25 лютага ў Холборне (Лондан) адбылася канферэнцыя, скліканая рэдакцыяй журнала „Лейбор монслі“ для абмеркавання пытанняў аб прычынах сучаснай імперыялістычнай вайны. На колькі была вялікай зацікаўленасць да гэтай канферэнцыі, сведчыць тое, што на ёй прысутнічала 865 дэлегатаў з Лондана і прылягаючых к яму графстваў, прадстаўляўшых 17 профсаюзаў, 6 фабрычных камітэтаў, 107 профсаюзных арганізацый, 7 мясцовых лейбарысцкіх, 22 кааператыўных гільдыі, 25 арганізацый (Клуба левай кнігі), 76 арганізацый кааператыўнай партыі і г. д. Многім дэлегатам не ўдалося папасці на канферэнцыю ў рэзультаце таго, што вялікі зал быў перапоўнен. На канферэнцыі прысутнічала не менш двух трэціх дэлегатаў — актыўных членаў лейбарысцкай партыі.

Уступную прамову сказаў рэдактар журнала „Лейбор монслі“ Пальм Датт, які даў аналіз сучаснай імперыялістычнай вайны. Выступаўшыя дэлегаты настойвалі на неадкладным заканчэнні вайны і ўказвалі на неабходнасць весці барацьбу супроць паходу капіталістаў на жыццёвы ўзровень і правы рабочага класа.

Не гледзячы на тое, што на канферэнцыі прысутнічалі прадстаўнікі самых разнастайных арганізацый і груп, у пытанні вызначэння сучаснага характару вайны, як вайны імперыялістычнай, было поўнае аднадушша.

У прынятай на канферэнцыі рэзалюцыі прама гаворыцца, што сучасная вайна вядзецца ў інтарэсах правячых капіталістычных класаў. Рэзалюцыя заклікае працоўных праяўляць пільнасць у сувязі з антысавецкімі планамі Англіі і Францыі. Дэлегаты рашуча асудзілі лідэраў лейбарысцкай партыі, трэд-юніёнаў і кансерватыўнай партыі за іх палітыку, накіраваную на прадаўжэнне вайны. Рэзалюцыя заклікае рабочых усіх краін весці рашучую барацьбу супроць падпальшчыкаў вайны. „Толькі такая сумесная барацьба, — гаворыцца у рэзалюцыі, — можа палажыць канец панаванню падпальшчыкаў вайны“.

Барацьба з правакатарамі вайны

Осло, 26 лютага. Днямі ў сторцінгу (парламент) мелі месца бурныя дэбаты ў сувязі з паездкай групы нарвежскіх «актывістаў» на стакгольмскую канферэнцыю «актывістаў», г. зн. староннікаў англа-французскага блока, патрэбуючага ўключэння Швецыі і Нарвегіі ў вайну. Як выявілася, на гэтай канферэнцыі была распрацавана праграма дзейнічання скандынаўскіх агентаў — падпальшчыкаў вайны, незадаволеных заявамі Гансона і Хамбро аб намеры Швецыі і Нарвегіі і ў далейшым захоўваць нейтралітэт.

Адзін з лідэраў партыі Венстрэ Іаган Мовінкаль, буйны суднаўладальнік і акцыянер, цесна звязаны з англа-французскімі імперыялістамі, выступіў у сторцінгу з прамовай, у якой заявіў, што ён не лічыць членаў дэлегацыі, ездзіўшых у Стакгольм, прадстаўнікамі актывістаў. «Я адабраю паездку таму, — заявіў Мовінкель, — што Нарвегія мае вельмі слабы кантакт з Швецыяй. Нашы краіны знаходзяцца ў аднолькавым становішчы і таму павінны прыкласці ўсе сілы, каб выступаць сумесна і супрацоўнічаць у выпрацоўцы агульных планаў». Мовінкаль выбаўтаў, што паміж шведскімі і нарвежскімі актывістамі, дзейнічаючымі па ўказцы з Лондана, адбываецца кансалідацыя сіл, выпрацоўваецца новая тактычная праграма для таго, каб падарваць нейтралітэт Нарвегіі знутры. Выступаючы ў сторцінгу прэм'ер-міністр Нарвегіі Ньюгордсволд даў наступную ацэнку дзеянням нарвежскіх актывістаў:

«Я згодзен, — заявіў Ньюгордсволд, — што варта шукаць супрацоўніцтва з Швецыяй. Але што можа атрымацца, калі гэта супрацоўніцтва звязваецца з актывістамі. Паездку ў Стакгольм я зразумеў, як спробу некаторых сіл стварыць уражанне, што лёс урада — рабіць адны суцэльныя памылкі. Урад таксама мае некаторыя сувязі з народам і ведае, што распаўсюджванне хлуслівых даных аб дзейнасці ўрада з'яўляецца скажэннем таго, што на самай справе адбываецца». (ТАСС).

УЗМАЦНЕННЕ РЭАКЦЫІ Ў БЕЛЬГІІ

Брусель, 27 лютага. (ТАСС). Бельгійскія ўлады ўзмацняюць рэпрэсіі супроць комуністычнай партыі і імкнуцца задушыць усякі рух супроць вайны. Яны ўтвараюць вобыскі і арышты сярод комуністаў. «Соцыялістычны» друк Бельгіі напоўнен злоснымі выпадкамі супроць бельгійскай партыі і супроць СССР.

Газета «Дэрньер эр» паведамляе, што ў горадзе Шарлеруа некалькі дзён таму назад паліцыя выявіла комуністычныя лістоўкі, падпісаныя адным сенатарам - комуністам. Праведзены вобыскі і арышты комуністаў. Газета «Венц'ем с'екль» піша аб арышце двух комуністаў у Борынажы. Арыштаваныя абвінавачваюцца ў распаўсюджванні антываенных лістовак. Газета «Лібр бельжык» паведамляе, што ў Генцэ арыштаван комуніст Фелікс дэ Прэз за вядзенне «падрыўной прапаганды».

Як перадае агенцтва Гавас, у г. Монс арыштавана 2 комуністы. Усяго за апошнія дні ў Монсе за антываенную дзейнасць арыштавана 20 чалавек.

Заява Кута

Лондан, 26 лютага. (ТАСС). Агенцтва Рэйтэр паведамляе, што нарвежскі міністр замежных спраў Кут у сваім інтэрв'ю к карэспандэнту агенцтва аб інцыдэнце з германскім параходам „Альтмарк“ заявіў: „Я шкадую, што ў сувязі з гэтым інцыдэнтам традыцыйная дружба паміж Англіяй і Нарвегіяй будзе парушана“. На пытанне, заданае яму карэспандэнтам, ці мае ён якія-небудзь заўвагі к заяве Чэмберлена аб гэтым інцыдэнце, Кут адказаў: „Я лічу за лепшае зараз не выказваць ніякіх заўваг“.

ВАЙНА Ў ЗАХОДНЯЙ ЕЎРОПЕ

Брусель, 27 лютага. У ваенным аглядзе газеты «Журналь» за 25 лютага гаворыцца: «На ўчастку фронта ўздоўж Рэйна адбывалася перастрэлка паміж часцямі праціўнікаў, размешчаных на абодвух берагах. На моры нічога асаблівага не адбылося. Дрэнная бачнасць знізіла актыўнасць авіяцыі, аднак некалькі германскіх самалётаў лёталі над усходняй і паўночнай Францыяй. Англічане зрабілі глыбокія разведкі. Англійскі самалёт вымушан быў прызямліцца ў Бельгіі, дзе ён быў затрыман, а экіпаж самалёта інтэрніраван».

Парыж, 27 лютага. У афіцыяльных паведамленнях, надрукаваных у Парыжы, учора вечарам і сёння раніцай, паведамляецца: «Спакой па ўсяму фронту». (ТАСС).

ВАЙНА НА МОРЫ

Лондан, 27 лютага. (ТАСС) Па паведамленню агенцтва Рэйтэр, англійскі параход «Клан Морысон» водазмяшчэннем у 5936 тон наскочыў у Паўночным моры на міну і затануў. Адзін член каманды загінуў, 15 ранены.

Як перадае агенцтва Рэйтэр, афіцыяльна аб'яўлена, што германскі параход «Вехехе», водазмяшчэннем у 3710 тон, захвачан англійскім ваенным караблём і адведзен у англійскі порт. Мяркуюць, што германская каманда не паспела патапіць свой параход.

Лондан, 27 лютага (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Рэйтэр. па маючыхся звестках шведскі параход «Саптос» водазмяшчэннем у 3840 тон, патоплен у паўночнай частцы Паўночнага мора. На параходзе знаходзілася 30 чалавек, уключаючы некалькі пасажыраў. Як паведамляюць, пакуль выратавана ўсяго 12 чалавек.

Лондан, 27 лютага. (ТАСС). Як паведамляе агенцтва Рэйтэр, германскі параход «Орызаба» быў патоплен ля берагоў паўночнай Нарвегіі пры спробе прарвацца праз англійскую блакаду.

Лондан, 27 лютага. (ТАСС). Як перадае агенцтва Рэйтэр, англійскі параход «Брытыш імперор» водазмяшчэнне у 4580 тон, быў тарпедыраван германскай падводнай лодкай і затануў. Загінула 5 чалавек каманды.

Абвяржэнне германскага інфармацыйнага бюро

Берлін, 26 лютага. (ТАСС). Як паведамляе германскае інфармацыйнае бюро, галандскае тэлеграфнае агенцтва паспяшыла абвергнуць германскае паведамленне аб неаднаразовых палётах англійскіх самалётаў над Галандыяй, заявіўшы, што аб падобнага роду нарушэннях галандскага нейтралітэта Англіяй у Галандыі нічога не вядома. Германскае агенцтва падкрэслівае вымушаны характар гэтага абвяржэння галандскага тэлеграфнага агенцтва, так як не можа быць ніякага сумнення, што самалёты, якія лёталі над Галандыяй, былі англійскага паходжання.

Галандскае агенцтва прадаўжае і далей сцвярджаць, не гледзячы на германскае абвяржэнне, што германскія самалёты лёталі ў апошні час над галандскай тэрыторыяй.

Яно абасноўвае гэта сцвярджэнне тым, што ў Галандыі як быццам пазналі тып германскага самалёта, і тым, што з германскага боку не паслед вала другараднага абвяржэння на зробленыя Галандыяй пасля першага германскага абвяржэння заўвагі.

Германскае агенцтва заяўляе, што весткі аб мнімых палётах германскіх самалётаў над чужой тэрыторыяй абвяргаюцца Германіяй толькі ў тым выпадку, калі ёсць неабходнасць рассеяць сумненні.

КОРАТКА

* 8000 членаў профсаюза докераў аб'явілі забастоўку ў паўднёвых партах ЗША ў сувязі з адказам уладальнікаў параходных кампаній павялічыць заработную плату на 10 цэнтаў у гадзіну. Параходныя кампаніі пачалі скарачаць рэйсы з Нью-Йорка ў паўднёвыя парты.

* У горадзе Таянь правінцыі Шаньдун японскія ўлады арыштавалі 75 кітайскіх студэнтаў, абучаўшыхся ў амерыканскай рэлігійнай школе.

* Адкрываецца новая авіялінія Амстэрдам — Лісабон (Партугалія). Яна злучаецца з Трансатлантычнай амерыканскай авіялініяй.

У гарадах і вёсках заходніх абласцей БССР пашыраецца сець магазінаў.

На здымку: Ва ўноўадкрытым магазіне пры беластоцкім тэкстыльным камбінаце № 1. (Фотахроніка БЕЛТА).

ПА ГОРАДУ І ВОБЛАСЦІ

РАБОТНІКІ МАСТАЦТВА ЎКЛЮЧЫЛІСЯ Ў ВЫБАРЧУЮ КАМПАНІЮ

Усе работнікі мастацтва Беластоцкай вобласці ўключыліся ў абслугоўванне выбарчай кампаніі. Створана вялікая колькасць брыгад з артыстаў і ўдзельнікаў мастацкай самадзейнасці са спецыяльным рэпертуарам.

У праграмы яўрэйскага і польскага тэатраў ўключаны спецыяльныя нумары, прысвечаныя выбарчай кампаніі.

Другі Беларускі Дзяржаўны тэатр, які знаходзіцца зараз у Беластоку, падрыхтаваў літаратурна - музыкальны мантаж, прысвечаны выбарам.

У гор. Гродна працуе 30 брыгад, якія абслугоўваюць гродненскія выбарчыя ўчасткі.

РАСШЫРЭННЕ БАЛЬНІЦЫ Ў ХОРАШЧЫ

У 1940 г. у Хорашчы будзе закончана будаўніцтва новага корпуса бальніцы на 100 ложкаў.

Кошт будаўніцтва —400.000 рублёў.

ПЕРШЫ СУБОТНІК У БЕЛАСТОКУ

Па лініі грамадскіх, партыйных і профсаюзных арганізацый сумесна з падшэфнымі часцямі Чырвонай Арміі — арганізуецца агульна - гарадскі суботнік па ачыстцы горада ад снегу і лёду. Суботнік адбудзецца 3 сакавіка.

З бліжэйшых раёнаў прыбудзе для вывазкі снегу і лёду неабходная колькасць падвод.

БЫТАВОЕ АБСЛУГОЎВАННЕ РАБОЧЫХ 4-га КАМБІНАТА

На 4-м тэкстыльным камбінаце палепшылася бытавое абслугоўванне рабочых. Пачаў працаваць буфет. Да 1 сакавіка адчыніцца сталоўка, якая будзе штодзённа выдаваць па 350 абедаў.

ЗДАРЭННЕ

25 лютага ў 12 гадзін дня па Савецкай вуліцы аўтамашына хуткай дапамогі, кіруемая шоферам Баліцкім, на павароце наскочыла на грузавую аўтамашыну Беластоцкага горхарчпромгандлю.

Знаходзячаяся ў машыне хуткай дапамогі ўрач Хасіна атрымала раненні.

Шофер Баліцкі, які ехаў без права кіравання і груба парушыў правы вулічнага руху, затрыман.

ПАВЕДАМЛЕННЕ

28 лютага ў 20 гадзін (па маск. часу) у Доме партыйнай асветы (вул. Л. Талстога № 9) адбудзецца групавая кансультацыя па вывучэнню кароткага курса гісторыі ВКП(б) на тэму „Стварэнне расійскай соцыял - дэмакратычнай рабочай партыі“.

Кансультант тав. **Смальянаў.**

Адказны рэдактар
Б. М. Зельманаў.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 130

Белостокского облисполкома

16 февраля 1940 г. г. Белосток.

ОБ ОБЯЗАТЕЛЬНЫХ МЕДОСМОТРАХ.

В соответствии с постановлением СНК СССР от 1.X.1936 г. за 1769 и СНК БССР от 19.X.1936 г. за № 1163 об обязательном медицинском осмотре лиц, занятых в пищевом деле, на сооружениях по водоснабжению и в предприятиях по санитарно- гигиеническому обслуживанию населения, Белостокский областной исполком

ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Обязать Гор-и Райисполкомы установить обязательный предварительный при поступлении на работу и ежемесячный медосмотр всех рабочих и служащих, занятых в пищевом деле, на сооружениях по водоснабжению и в предприятиях по санитарно-гигиеническому обслуживанию населения (бани, прачечныя, гостиницы, парикмахерские и т. д.) В соответствии с инструкцией ВГСИ от 27 августа 1937 г. а) предложить Облздраву обеспечить проведение медосмотра соответствующими комиссиями через медучреждения (амбулатории, диспансеры, санстанции).
2. Поручить Гор.- и Райисполкомам установить оплату за обязательные медосмотры в размере себестоимости и за счет хозяйственных организаций, согласно заключенных договоров с органами здравоохранения.
3. Зачислить оплату, получаемую органами здравоохранения за обязательные медосмотры в их специальные средства и расходовать на оплату трудоработников, производящих медосмотры и на мероприятия, непосредственно связанные с этим.
4. Обязать все хозяйственные организации завести соответствующий учет всех лиц, подлежащих осмотру и ежемесячно представлять органам здравоохранения списки этих лиц в 2-х экземплярах для контроля над прохождением медосмотра.
5. На предприятиях, где работает свыше 50 человек, подлежащих медосмотру, производить последний непосредственно на предприятии, для чего администрация предприятия обязана предоставить соответствующие для этой цели помещение и оборудование.
6. За прием на работу без предварительного медосмотра и невыполнение данного постановления привлекать к административной ответственности администрации государственных и кооперативных предприятий, а также кустарей и частных предпринимателей, в соответствии с положением о государственной санинспекции.
7. Возложить надзор за выполнением настоящего постановления на государственную санинспекцию органов здравоохранения.

Председатель Белостокского Облисполкома МАЛЬЦЕВ

138 Секретарь ЕГОРОВ

Адрас рэдакцыі і выдавецтва: г. Беласток, будынак Аблвыканкома. Тэлефоны рэдакцыі: адказнага рэдактара—22; партаддзела і сакратарыята—23; сельскагаспадарчага, культурнага, літаратуры і мастацтва, школьнага і інфармацыйнага аддзелаў—17.62 выдавецтва і аддзел аб'яў—16-10; друкарня і начная рэдакцыя 5.21. Падпіску на газету прымае Саюздрук тэл. 5.14.

1-я дзяржаўная друкарня ў г. Беластоку.

Упаўнаважаны абдліта № 231